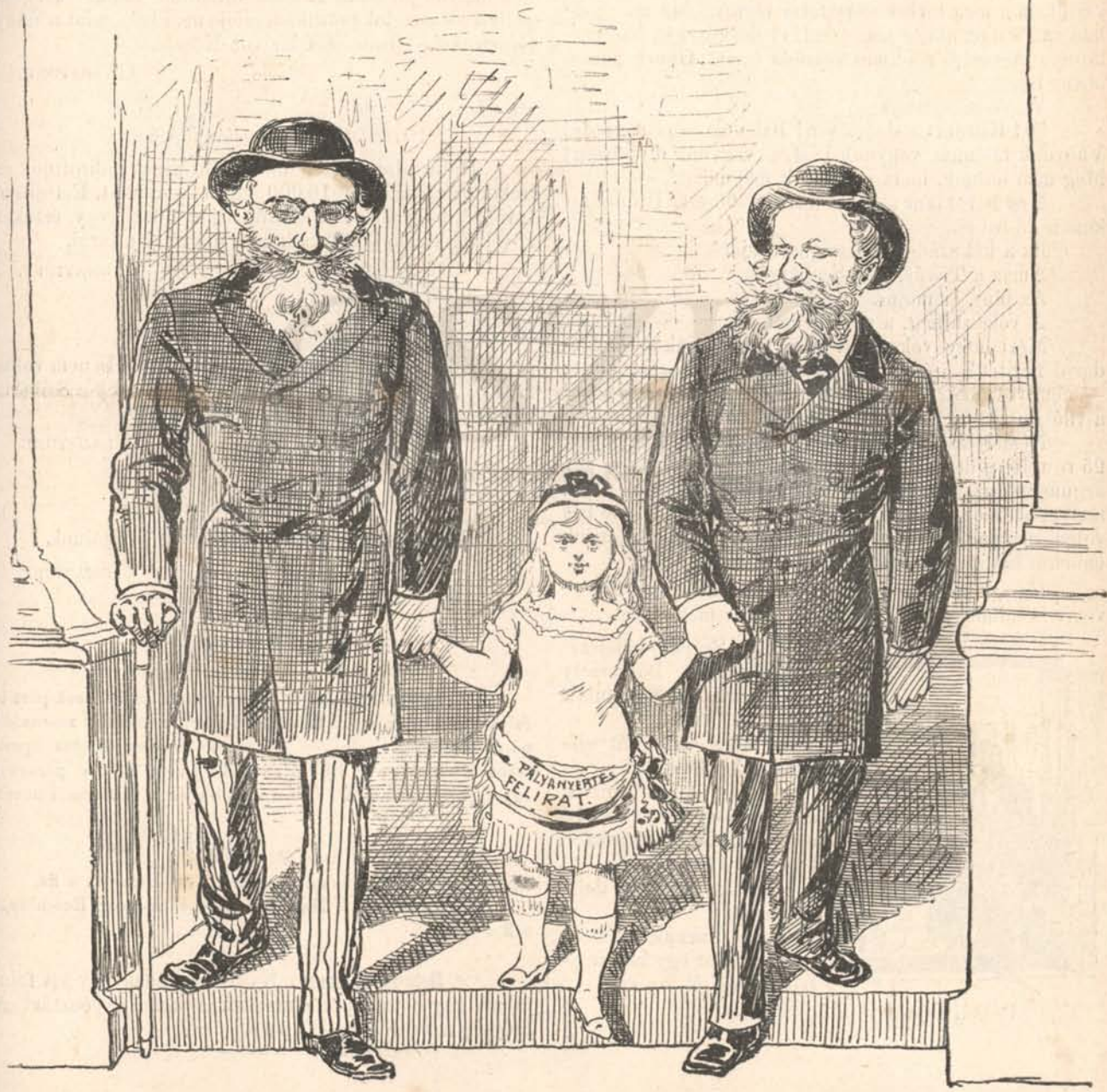

BORSSZEM JANKÓ

APAI ÖRÖM.

— A felirati vita után. —

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

ÉGE a feliratozásnak.

Hál' istennek! Csak 20 honatjai állkapeza kapcsolódott ki az ásitozástól. A felirati vita mentül rövidebb, annál unalmasabb.

Gyuri nagyon nyugtalanított. Még reggel össze-függőleg beszélt, semmi baja nem volt s már délben a Verhovay beszédét komolyan vette. Erős csiklandozásunkba került, míg meg birtuk nevetetni Gyurit. Ma már jobban van s még akkor sem veszi el derűtségét, ha Verhovayn józansági rohamot veszünk észre. Gyuri persze novus homo.

Végre szavaztunk.

90! Kirom: ki-lencz-ven! Kilenczven cent-gards! Vagyunk faláncsz, vagyunk bátya, vagyunk disz-örség! Meg nem halunk, mert megadjuk magunkat.

Meg is raktam a bécsi lutrin a 90-est. Utána rakom a 25-öst is.

Ez a két szám a hét szignaturája.

Amaz a Tiszáé, ez a Szapáryé.

Az plus, ez minus.

A voks sufficit, a pénz deficit.

Mért hogy voksokkal nem fedezhetjük azt a czudar deficitet? — sóhajték fel Szapáry exposéja alatt; — nem volnának rendesebb financiaiak a mieinknél sehoh a világon.

Némelyek apprehendálják Szapárytól, hogy épen 25-re tette a deficitet. Egy millió ide vagy oda — így argumentálnak; de a 25 ominozus szám, oly szám, melyet az meg szokott érezni, akire rá mérik. De hát volna magyar derék a mi derekunk, ha oda néznék ennek a katonadolognak?

Én azt hiszem, ez előítélet. 25, 26 vagy 27, az végre is mindegy. Fő az, hogy az ember megkapja.

— Pakolj Pista!

Haza minden előtt!

Gladstone és Ignatieff.

— Sürgöny ölelkezés. —

Gladstone ö exczellenziájának.

Gratulálok. El vagyok ragadtatva. Csakhogy Kegyelmességed is rá lépett az egyedül üdvözítő utra. Parnell, Dillon stb. elfogatása remekmű.

IGNATIEFF.

* * *

Ignatieff ö exczellenziájának.

Ön megértett engem, tábornok. Sürgönye lelkemnek nagyon jól esett. Régóta dicsőítem önöket s egész policzi — mondok politikám célja nem más, mint a nagy Oroszország elismerését kivívni. Köszönet.

GLADSTONE.

* * *

Gladstone ö exczellenziájának.

Határtalan tiszteletünk jeléül utnak indítottunk az irek kapacitálására 10,000 darab kancsukat. Értesitem továbbá, hogy nemzeti aláírás útján önnek egy értékes kövekkal kirakott diszkancsuka fog felajánltni.

IGNATIEFF.

* * *

Ignatieff ö exczellenziájának.

Elhalmoznak. Könnyekre fakadtam. Ha nem volna szerénytelenség kérelmem: vajjon átengednék-e Szibéria egy részét kitelepítendő irek részére?

GLADSTONE.

* * *

Gladstone ö exczellenziájának.

Ezer örömmel. Ólombányákkal is szolgálunk.

IGNATIEFF.

Apró hírek.

• **Névváltoztatások.** A zagyva „alias habarék-párt is folyamodott névváltoztatási engedélyért s ezentul »maradékpárt« nevet fog viselni. — Hungerleider Ignác bpesti lakos Tannerre; ifj. Kraxelhuber Tóbiás pozsonyi egyet. polgár pedig Krasznahubayra változtatta nevét.

*

A. — Ki az a fiatal Rózsaberki?

B. — Hát ki volna? Az öreg Rózsaberkiné a fia.

C. — Dehogy! Nem a; mert ő az öreg Rosenbergné a fia.

*

× **Nomen et omen.** Nyitramegyének egy kis falujában ügyes tolvajok elemelték a községi pénztárt. A helység neve Nagy-Lopás.

AZ ELSŐ ÜTKÖZET.

KATHEDRAI BÖLESSÉGEK

— Jósika, Priscus első könyvét szóról szóra vette át, csakhogy azt gyönyörűen átalakította.

— Hogy a külföldi királyok Mátyást mennyire tisztelték, mutatja azon körülmény is, hogy a leghíresebb tudósok öt annyira szerették, hogy csak az ő kedvéért jöttek Budára, mert tudták, hogy itt jobb fizetést kapnak.

— Zsigmond király László iránti tiszteletből Nagyváradon temette el magát és azért e szent királynak ott lovagszobrot állított.

— Béla meg akarván honosítani a görög műveltséget, megalapította a kancelláriát és neje kedvéért behozta a premonstreieket Franciaországból.

— A nagy Mátyás király hatalmas lángeszéhez képest megalapította a budai egyetemet szemközt a Ferencz József-kapuvall, melynek jogi és hittani facultása volt és mely az első emeletig kész lett.

— Pizkos egy osztály, még itt sincsenek és már is kárt tesznek a teremben.

— Van álló és változó, egyenes és görbe pont.

Tanár (a tanulóhoz, ki egy szót se tud.) Ön ugy látszik nihilista!

Az osztrák jogból. A szabály megvilágítására szolgáljon a következő három példa. Ami az első illeti . . . (hosszu pauza) . . . Hm, ez nem jut eszembe; no, de elég lesz a másik kettő. — A második, urak, hatalmas példa, rendkívül karakterisztikus . . . (Kiaos pauza) . . . Ezer bocsánat, uraim, de ezt is elfelejtettem; különben a harmadik egymagában megteszi. Ez, ez . . . (szitkokkal garnézott pauza.) Látják, uraim, ilyen az ember ha megvénül: ez is ellillant a caputból. No de ugy hiszem, az eset magában véve oly világos, hogy egyáltalában nem szorul magyarázatra.

— Hogy tanárjával feleseljen, ezt nem hogy öntől nem vártam Mezey, de még egy kanásztól sem.

— Kikergették Párisból, ugy, hogy csak anyja ügyességének köszönhetni, hogy megmenekült.

— A kath. visszahatás költői eredményei között legnevezetesebb Zrinyi Miklós.

— Könnyebb egy apának két fiut fölnevelni, mint két fiunak egy apát.

— Ha ön, Mezey, ezután is nem jegyzi be a hiányzókat az osztálykönyvbe, akkor majd nem bizom kecskére a hájat.

— Rizio összefüggésben volt Staurt Máriaival.

— A mohammedánok onnan számítják az éveket, mikor Mohammed Mekkából Mehádiába futott.

— Calvin eltávozta után a zavar ismét helyreállt.

— Jeffreys bakkókkal járta és végeztette körül a gróf-ságokat.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai

**Ngyags Vöröshegyi Dávid urhoz Budapestenn
salyát palotájában.**

P^a Geccsér, 18-dik Octóberbe.

N gyságos Uram!
Kegyess Jól tévöm!
Végtére a hazai Feő
városban tisztelhetem
Ngdat. Én ugy vagyok
meg gyeőzeődvé, hogy a
mint az én Ngs Uram
az EŐ Uri Tsaládjával
meg jelen az ottholi ut-
czályánn, hát szinte bi-
bor fény lövell szét és
Innep van, Sábecz vonul
bé az kedélyekben és
Hallehuját énekölnek
örömükben a népek,
igen is;

A nagy urak Károly ferdejében szörzik meg az
egészség Restauratióját — mi alantabbi szülemények a
szükölködésben edződünk meg, és Ngod atyai gondosko-
dása oda terjed, hogy edződésünk hiányt ne is szenved-
gyen, a miért hála köszönet duzzasztja kebeleinket —
mert jól lakott hassal nem is lehetne forróságnak,
hidegnek, szélnek, Esseőnek ellent állani — sem a sarat
taposni, sem port bélehellni. A mi az utóbbit illeti, a
Nyár folamán egy kis Dominiumot kelletett el nyelnem.
De én már hozzá drenéoztam magamat. A torkom olyan
mint a tökéletlenül ki furt pipa szár, lebegő is alig fér
át ralyta, igenis; —

de azért a plattzon vagyok és meg mutattam, hogy
a Ngs Urffy trapperjai hamarább ki állanak mint én —
és ha én tekéntek környül a Nemesi Birtokon, még az
Agácza fa is félre hajlik tőlem.

Most van a leg fontossabb munka Üdö, Szántás,
Vetés. Fojtonossan virrasztó tanulmányos éjjeleim gyü-
möltse, bár szerentsés lehetne Nsd fényes elméjét fárada-
hatatlan ténykedésem iránt el esmérővé tenni, ugyanis —
azon méditáltam, mért ne lehetne e d g y Szántás
elegendő három Esztendőkre? Ez Ökreinkre gyara-
podás, Nsgdra nézvest penig haszon lehetne. Elis talál-
tam a Mődját, akképpen, hogy a hármass ekét nem
széltibe, hanem egy más felett a magasságban, emeletes-
sen járatom, mi által három Condignátiós ekézés törté-
nik, a mi tebtatlan három Esztendőkre kéméltet meg erőt.

A mellyekből meg győződhet Ngd, hogy én telhe-
tetlen vagyok az Eránta való Hűségben, haszon kapa-
rásban, igen is;

a Télére mustrálandó Ökrök, mi után csak a foguk
hibázik, de egyéb tekéntetekben jelessek, és mi után a
jármos Ökör drága, ajánlni vagyok merész: értekezne
Ngd egy Fog Orvossal, lépvénn szerződésre véle, hogy
mennyiért ültetné be nekik a hibázó fogakat? Itt nál-

lunk beősséges munkát találhatna ez erányban. De arra
éber figyelmezés levődjön, hogy a fogak ne volnának
élessek, mert akkor hamarossan ennék meg a pelyvát és
sokat fogyasztnának — a fog inkább lenne tompa, hogy
némi nemüleg vásottságot érezvén, kéméltet volna ugy
enn- mint a Buza magja eránt, melly a pelyvában még
találattódna. Illyeténképpen a fog híjass mustrát vesszük
meg oltsóért és mint fiatal jármost adgyuk el, igen is;
a Szarvánn majd segíték én, aztat egy jó kézi
vonyóval ki fiatalosétvánn.

A leg utóbb ide eresztett Ispányt kegyess utasítás-
sához képpes el küldöttem — meg mondotam nékie,
hogy mi nállunk tsak próba tiszték tartatnak, rajtamon
kível — két Hó nap az élete itt, az után nyakában veheti
tudományát és bútsut inthet a Nemesi Birtoknak —
meg spóroltatvánn e mező gazdasági Combinatio által a
szegődtetési provizió, téli tartás; télen ugy sem sok
hasznát vehetvénn ő nékie. Az Ispán ur német szavak-
bann emlegetvén Ngodat, azokból fordításban tsak a
»hegyfit« vévén ki, utólagos jóvá hagyás Reményébenn
már tsupán azért sem vévém komolyan, ne hogy be találja
bizonyétani. Ngd egy embernek végette nem fog olly elvet
meg változtatni, a melly eddétig a Nemesi Birtokra olly
hasznosnak bizonyult, igen is;

Azért a jó minapábani nyári multságért ne mél-
tőztasson nehezteni, a mennyiben az még haszonnal is
járt — a Ngos Kis Asszony a vendégektől fejenkint 2
Forintokat szedvénn be és tiszta haszon képpen meg
maradt 46 krajczárokat a Jövedelmek rovattyában ve-
zettem bé.

Kár, hogy Ngod ellenezte a Gyümöltss Ki álli-
tásra szánt darabjaink bé küldését. A tsaládi szin egye-
temes összevállítása biztosította volna részünkre az
első prémiumot: vörös alma, vörös körtvély, vörös répa,
vörös káposzta, vörös here, vörös kukoritzta, vörös
hagyma sat.

Örömmel értettem meg Ngod idves bé folyását a
nevelő úrra, hogy bátor honi értelmü, de német illatú
Jint nevét Ngod utasétása szerént Szeleyre magyari-
totta, ami, ha az én Ngs Asszonyomra való nézvest kö-
zömbös maradhat is, ki helyes tapéntattal egyebekbenn
keresi egy jó Instruktor Virtussát mint a névben: —
de Ngod részéről tündöklő bizonyásgot téssen mindég
buzgó, az eősi Czövek reud nagy Cordonjára is érdemes
magyarhonffyas érzületteyről,

mellyek után öröklök

Ngs Uramnak

Kegyess Jól tevőimnek

hódoló tanulmányos hiv szolgálja

TOJÁSS DÁNIEL

Oklev. Gazda.

ICLOPEDIA.

Bajusz: a borban. — Lázár: doktori honorarium. —
Vasaló: a vasuton.

TUDOMÁNY

I.

A madárfejlő leány.

(Dr. Cingulus Venosus demonstrációja szerint.)

EDVES hallgatóim! (A hölgyekhez fordulva:) Hallgató kedveseim!

No látják, itt van a madárfejlő kis lány, ezt maguknak meg fogom madarászni... das heiszt: magyarázni. No, ne ijedjenek meg, hiszen jobb, ha a leány csak madárfejlő, mintha egészben liba... Látják, itt van a szeme, melyben fekete pontot látni; ez a kraniológiai szempont, a melyből vizsgálni fogjuk. No ja, wissen's, meini Herrschaften, ... à propos, hab'n schon Ihrer Index bei mir unterschreib'n lass'n? ... Ah so, hiszen önök nem is diákok, önök csak t. cz. publikumok. Pardon!

Na also! Ez az egész gyermek ugynevezett mikrocephal. Magyarul: trottal. Mi hülyének is nevezzük, az olaszok pedig »bambino«-nak, mert mivel hogy bamba. A régi görögöknél Mikrocephalonia szigetén tenyészték legjobban... Tudniillik nálók az agy nem képes kifejlődni, hanem (ez az én új privát felfogásom also passen's auf!) hanem »agyacs« marad, latinul »cerebellum.« No ja, schau'n's, ha az agy nem nagy, akkor csak agyacs, németül: »das kleine Gehirn«, ... itt hátul (a saját fején mutatja). Ugy látszik, hogy a régi Franciaországban ez igen gyakran előfordult; hiszen ismerik Caesar ismeretes anatomicus művét: »De cerebello gallico.«

A tudomány még nem tudja: honnan ered a mikrocephalia. Vogl Károly... das heiszt nem Vogl, hanem csak Vogt...; also, Vogl Jakob azt mondja, hogy az egész phaenomen csak sogenannt »atavismus«... Wissen's, was der Horatius sagt? »Maecenas atavis«! E szerint hát Maecenas is atavismusban szenvedett és mikrocephal volt. Pedig tudjuk Mommsenből, hogy Maecenas hülye nem volt. Vogel Konrád ur tehát csalódik; er ist selber a Mikroköpf!... Da bin i an anderer Kerl! Én azt mondom, hogy nem atavis, hanem avis, ami madarat jelent... Meini Herrschaften, is unter Ihnen eine Freiln?... Ná? Schad! Az ártatlan kis lánykák legjobban tudják, hogy a babát nem a bába, hanem a gólya hozza. Ha a gólya hozza... und das hab i selber g'sehn!... hát akkor a madárfej könnyen rászármazhat a csecsemőcsőre... a csecsemőcsőre... a csecsemőcsőre no! Sie verstengen mi ja!... Igy hát meg van fejtve az egész. Das weiss nit ámol der Darwin! Ihnen sag ich's im Vertrauen, also net ausplausch'n!

Különben ezt a példányt Becker Margitnak nevezik. (A madárfejlő leányhoz). Wie heissen's, Freiln?... Látják, nem tud beszélni. Már egy hét óta foglalkozom vele, de nem tanult tőlem egy szót se, sőt inkább még én felejtettem mellette. Csak azt mondja néha, hogy »mama,« mert az anyját nagyon szereti. Kinek ne jutna eszébe ez által Ptolomaeus Philometor, az »anyaszertő« egyiptomi király? Nyilván az is madárfejlő volt. Hisz tudjuk,

hogy a régi egyiptomiak még az isteneiket is madárfejlő ábrázolták. A mikrocephalia tehát náluk nagy kitűntetésben részesült; grad wie bei uns, meini Herrschaften!

Azt is észreveszik, hogy a kis lány nyugtalan, folyton mozog. Das is ganz natürlich, mert madárfejlő, a madarak pedig most a hideg miatt fészket keresik, a madárfejlő leány tehát szintén fészkelődik. Megint egy argumentum a gólya mellett, is wahr?... Sagen's es ganz aufrichtig!

Aber jetzt, meini Herrschaften, bocsánatot kérek, előadásom van. Meine Studenten lassen mich sonst nit in d' Schul eini. Adieu, meini Herrschaften! Alászolgálja.

II.

Kohnakin a tudatlanságról.

— Kivonat az 5 akadémiai beszédjéből. —

»Ignora pro nobis!« E magasztos jelégét tűzöm ki az emberi nem haladásának. A »tudás fája« buktatta meg az emberiséget, csak a »tudatlanság fája« emelheti föl ismét. Kant, ki hallgatója rokkjának gombjától függött, már csak Rok-Kant. Az Arantonia sansculottjai tévelyegve Kanaan helyett Galileo Galileába jutnak, hol a libanoni czedrusok helyett egy sivar Plato *) Fichtéjének árnyában hegedülhetik el hogy: Corpo di Baco di Verulam! Egy élettani Virchowayt nem skodifikálok, s egy kenyér-Careyt vagy egy tál Rawlinson csuszpájt sem tudván Beccarriával kicsalni, mi a Michelangyalát tennék egyebet, ha már érzem, hogy egészen egy »J'expire« tragédiává változom s a Morbus John Brightii immár vesémet rája? Másképp új doctrinám egy nagy Lockba Buckle. E nagy világon tehát nincsen számodra Laplace! Itt Todleben (azaz »élned-haluod«) kell! Mint egy valóságos Hugo Victus csak azt kiáltom, hogy: »Euler mit Weuler«! Uraim! Mit használ az egész Erfahrenheit? Én azt mondom, hogy Ex Celsius! Ez ördög, ki folytonosan mindennapi Lewesünk ellen páscáldik és kit az akadémiákból eproudh'on kellene kilökní, igen melancholicussá teszi életünket. Kiáltunk oda neki hogy: »Schwein furt!« Azaz: suska te! Mert Voltaképpen a jó chaussure többet ér a legvénebb Saussure-nél. Helmholtzcsal fűteni, Rumfordot meginni nem lehet. Se non é Verulam, é ben Littrowato. Ez a mi skepsisünk kifejezése, nem pedig e régi hazugság: »L'Ampère c'est la paix!«

»Ignoremus!« ez legyen tehát a jelszó, mely megment a Kirchoftól. Ne szopogassuk tovább a régi Archimedveczukrot! Csak is így fogjuk ignoránczba szedhető ezt az egész XIX. Lavoisiclet.

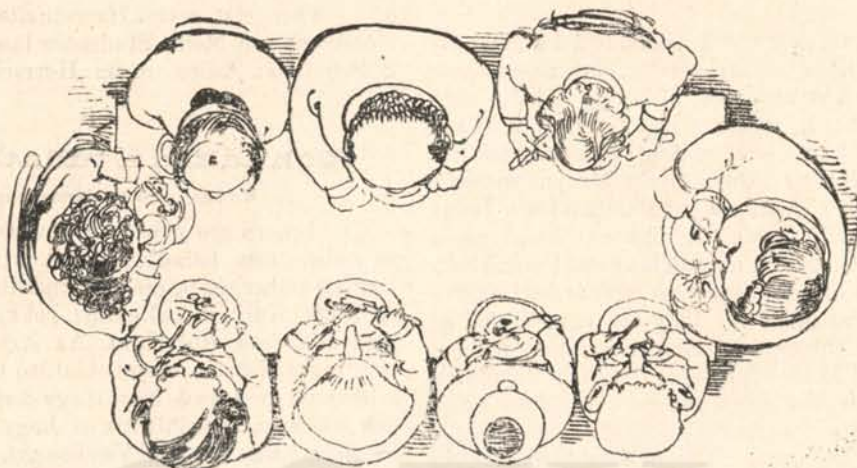
Végül egy személyi ügyben szólok.

Elleneseim rágalma, hogy elmém világát nem Aquincum, hanem Kubin pillantá meg, mi által azt akarják elérni, hogy Kohnkubin legyek és ne Kohnakin: nem fog eltéríteni utamról. Keresem az igazságot, ha Veracruzra feszítenek is, mint terjesztem a világosságot uj vegyületű fénymázam által. Veni, vidi, suxivi, dixi!

*) Talán plateau? A Szerk.

Kóstoló a „Drukk!” naptárból.

Symposion

vagy
a perspectiva remekevagyis
akár fölről akár alulról méltóztatol szemlélni, mindig fején talárod a szöveget
avagy

Tessék kitalálni!

*

A SZIKSZAYBAN.

— Fővárosi kép. —

— De mán Ambrus koma, én fizetek.
— Aztat én meg nem engedem Gazsi komám! Engem illet a füzesség.

— Bahátom, hemélem te fizeted a vacsohát.
— Nem lehet, pajti. Nincs miből!
— Beszélj máh, hiszen ma jött meg az öheged!

*

Lebel boltja előtt.

(Az ablakban látható az „Angyalok harca a démonokkal.”)

— Né né, anyjok! Az angolok harca a démonokkal.

NÉPDAL.

S hej, szagos lesz az utca,
Merre, merre, merre járok...

FŐVÁROSI KÖZBÁTORSÁG.

Iskola előtt.

Iskola után.

Bukovay Absentius inséges-levele

az ő édes atyjához Ngs Bukovay Dénes urhoz Bukován.

Budapest, 1881. okt. 16.

Szeretett édes Apám Uram!

Sürgöny utján tudattam volna Vele tegnapi bal-
esetemet, ha tartozó gyöngédséggel attól nem kellett

volna félnem, hogy Rája ijesztek, meg hogy, ha lett volna
miből megfizetnem a telegramm díját.

Kifosztva, a szó kérelmelhetetlen értelmében puczéron
és dideregve írom e sorokat.

Oly gaztettnek vagyok áldozata, amilyenek az
idén már sok gyermek lett az áldozata. Édes Apám
Uram gyermeke sem kerülhetette ki.

Kétségkívül tetszett értesülni a lapokból, hogy itt napirenden van most az iskolás gyermekek kifosztogatása. Édeskés szavakkal valami vas orru bába magához csalogatja az ártatlant, elviszi egy félreeső utczába s ott ruhájából kihámozza.

Igy jártam én is.

Tegnap este, hogy az egyetemi könyvtárból sietek haza felé, a Reál-iskola utczában egy nőalak édes szókkal megállit. Én, mi rosztat sem gyanitva, hozzá hajlok. Igér tudományos könyveket, ha követem. Édes Apám Uram tudja, hogy ilyesmivel engem a világ végére is el lehet csalogatni. Azonkívül még egy kis privatissimummal is biztatott a polgári jogból. Ennek már sehogy se tudtam ellenállni. Követem, megyek, megyek — végre egy elhagyatott szobába érünk. S ott engem védtelent megfoszt felső kabátomtól, órámtól, pénzemtől, nem is említve pótolhatatlan drága jegyzeteimet, melyekkel begyújtott.

Bérkocsin kellett lakásomra hajtatom. Állapotom a legkinosabb. Nem mozdulhatok a szobából. Reménylem, kedves Apám Uram legalább azon örvend, hogy az a borzasztó teremts engem le nem gyilkolt. Ilyen állapotok vannak most itt a fővárosban! Várva várom a szükseges pénzküldeményt, hogy sanyaru helyzetemből mielőbb kiszabaduljak.

Öleli szerető fia

BUKOVAY ABSZLI.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abszentiüs.

— Rendreutasítani: *rendre utasított* nem egyszer az az izga bizga vizsga bizottsági elnök, mikor folyton kiugrattam a zöld asztal mellől a folyosóra, hogy Dákó Pistával valahogy össze szűrjük azt a csöpp tudomány-lét. Dikcezióztam is furákat (nem dicsekvésből mondom,) de meg nem értem még egyszer se, hogy elvonták volna tőlem a szót.

— Ha nálunk is olyan herczig szürke nénikék volnának mint a klinikai emberfaraógnál. Ittebei Prezenziüs legyen a nevem, ha csak egy abszenciám volna is!

— No, Bukovay ur, mondja jó ismerősöm, a diákmeház, vulgo zalogház érdemes benyomója, mikor be vittem a czimeres gyűrűt, melyet az öregemtől kaptam, hogy becsüljem meg — hát uracsám, mondja, sokáig hentereg-e még a téli kaput a páciban? — Amire én azt mondtam nyugodtan, hogy csak *requiescat in pace!* (Már én is beletilinkózik a Börzeviczy nótába!)

— Hogy becsüljem meg a családi gyűrűt, azt mondta az öregem Nem értek én hozzá. Majd csak megbeccsültem.

— A mai balek nem ér egy fabatkát. Multkor nagyságos rektram előadására beviszek egyet adjutánsnak, hogy ha elszunditok, lökjön oldalba. Hát nem ott bóbiskolt az oldalomon az a tejfel-száju kölök is?

Tisztviselők qualificatiója.

— Javaslát, benyújtja B. J. —

1. §.

Minden állampolgár — ki hivataloskodásra szánja magát — idejekorán, lehetőleg szopós korában, gondoskodni tartozik egy hatalmas protektorról.

2. §.

Iparkodjék minden tisztviselő már születését megelőzőleg, hogy egy befolyásos megyei családban jöjjön a világra.

3. §.

Aki ennyi előrelátást sem tanusított, pótolhatja a mulasztást befolyásos családba való házasodással.

4. §.

Minden pályázó a Kammonban és Witwindisben töltött tanfolyamáról szóló bizonyítványokkal lássa el magát.

5. §.

Jeles írók elsőséggel birnak, mert korteskedésre is használhatók.

Régiség.

Thallóczy lelete Skutariban.

Gambetta utazása.

— Eredeti tudósítások. —

Varzin, okt. 17.

T. Borsszem Jankó ur!

Ész világ azon töri a fejét: Gambetta és Bismarck találkoztak-e? Én biztosíthatom, hogy igenis találkoztak. Már 8 nap óta folytonosan Varzin körül tartózkodom és saját szememmel láttam Gambettát, amint a kastélyba lépett. Az eszes francia, hogy rá ne ismerjenek, hátán ilyen felírást viselt: »Incognito.« Ezért nem tudták meg a lesben álló tudósítók, hogy kicsoda. Poczakját egészen otthon hagyhatta, mert már a találkozást megelőzőleg $\frac{1}{4}$ évig Banting-kurát használt, még pedig oly szigorúsággal, hogy még miatyánkjában is a mindennapi kenyér helyett azt mondta: mindennapi bisquitünket add meg mi nekünk ma. Ennek köszönheti karcsuságát. Közben, hetenként kétszer koplalt is: tannerismus a politikában. Persze hogy így rá nem ismerhettek. De rajtam nem fogott ki. Én megtaláltam egy általa elhullajtott kis darabka papírost, (melyet az »Egyetértés« tudósítója utólag 250 frankon megvett tőlem) s ezen e szó volt olvasható: »revanche pour Sedan.« Aláírva: »Gambetta.« Rögtön tudtam, kivel van dolgom.

SCHMIEROBALD GUCKINSLOCH.

* * *
— Más tudósítás. —

Frankfurt, okt. 18.

Biztosíthatom, hogy Gambetta nem ment Varzinba, hanem itt találkozott a vaskancellárral. Bismarck légghajón jött ide a figyelem kijátszása végett, Gambetta meg talián medvetánczoltatónak öltözve. Légyottjukat egy külvárosi korezmában tartották és ott két álló órát töltöttek együtt két pohár sör mellett. Gambetta rá akarta kötni medvéjét a kancellárra, de ez így válaszolt: »Ich lass mich keenen Bären nich anbinden.« Gambetta barátságos arcot mutatott s ki akart Bismarck fejéből minden aggodalmat verni, de csak a sisakot találta, a fejet nem s így az aggodalom benn maradt.

WITTERHELM-SPÜRSCHNAUTZ.

* * *
— Harmadik tudósítás. —

Hamburg, okt. 19.

Minden ellenkező hír hazugság.

A valót csak én tudom.

Bismarck és Gambetta a tenger fenekén találkoztak bávár öltözetben: Bismarck természet-, Gambetta történet-buvárban.

Hogy találkozásuk föl ne tűnjék, úgy tetteték magukat, mintha csak véletlenül sétálnának a tengerfenéken.

Végre ügyes kiszámítással egymásba ütköztek.

Kihallani lehetett ugyan őket, de fájdalom! a halak — kik ezt meg is tették — a némaságig diszkrétek s így az értekezés végét nem tudjuk.

Gambetta valószínűleg meg volt az eredménnyel elégedve, mert mikor elváltak, vig tánczra kerekedett s ellejtett egy pas de Calais.

Felhatalmazom önt e közleményemet tetszése szerint fölhasználni.

HORCHBERT V. LÜGNITZ.

A szabadelvü klub előtt.

Lukács (Hoffmannhoz.) *Hogy tudtál elválni Szi-lágyi Dezsőtől?*

Hoffmann. *Ugyan hagyd el! — politizál a kathedrán, theorizál a szószéken.*

Lukács (Mandelhez.) *No Pali, téged szídnak a maradék-pártban legtöbbet. Azt mondják, te voltál az első, a ki szöktél.*

Mandel. *Nem voltam én első, csak primus inter pares.*

(Beküldetett.)

Pädagogiai kalászok.

Tantárgyon kívüli privatissimum gyanánt előadja
egy fővárosi gymn. tanár.

— Stenogramm. —

Ördögök vigyenek el fülön fogva.

Hordárnak való bitang.

Tört volna ki a lábád, mielőtt idejöttél, te lump.

Vessz el, disznó.

Akasztanáknak fel, gazember.

Ugy váglak pofon, hogy a fogadat a sarokban szeded össze, te csipás disznó.

160 foknyi szöveget csavarintok a füleden, te marha! stb.

A tanár ur, ki a természetrajzban való jártasságát fényesen tünteti föl e zoologikus nomenclaturában, disznosotomijával még azt az elégtételt sem érte el, hogy állattani ismereteinek ez önzéstelen terjesztéséért elnyerte volna a Baromovszky nevet, melyre annyira érdemes.
Szegelethy Pók.

— A „Magyar nők naptárából“ 1882-re. —

A 39 oldalon kezdődik e rovat: »Mulattató rész«
Első közleménye: »Az anya keserve.«

— Levélczim. —

Wohlgeboren

Herrn Üllői Gassen N. 25 in

Üngarn

Köztelek

— Báli hirdetés. —

az önnep alkalmával egy nagy szerző hazai mulatságot az gávai nagy erdemi ifjóság által fog tartandani e tisztelettel meghívok az egész hazai csoládat e hó 16-ikán fog megtartandani az nagy vendéglőbe délután 2 orakor

gáva 1881.

R. Samuel

R. mozes

mint Rendező

*

— Fővárosi magyarság. —

Ma október 10-én a legujabb fa, szalma és csak 19 húrral drótczimbalom zeneművészettel egybekötött izraelita vonósötös által, valamint Carneval de Venetia Ernőtől és több műdarabbal az Schaffer kávéházban nagy-mező-utca 7. sz. Hangversenyt rendez, melyre a n. é. közönség számos látogatóját kéri

S. B.

*

— Póstamesteri stylgyakorlat. —

Tekintetes ur!

Igen nagy fogó állást vett fel egy levélért irányem. Mert felvilágosításon nyilatkozom — én emlékszem egy levele meyrivid ideje előtt ezen napik feltetik, annak az címnek okvetetlen nem biztohatom — mertposta menett előtt vót, ugy sőjöttve ellátott címódalon 15 sz. irk: jegyekkel napi tetiszfnyámta ráája tövén és csomagolva egybe deezzen közben háztóóólán 3 dáráb 5 xr. jegyel látván észrevévén, ugy tehát kétszeresifizetése, a levelinek már kipotoltosa irányt a hátsó jegyekek még a nyomós pecsétje meg nem szevedett volt meg vizelvén levett — hogy a káron visszaforditson. Tólan az a gyanuja, gondszott, hogy netalán bántosa történt volna, nagy kirdés, arról kisz vagyok minden órára felelnyi és protesztálni, mert nem tréfának való egy olyan eset 24 éve fogom maztot alól bocsátatott kirem tekintetes urnak mert igazságot szeretem

X. Y.

postamester.

*

— Fővárosi iparos magyarsága. —

»Be állandó idényre bátorokodunk önt ezáltal legjobban berendezett raktárunkat, mindennemű czikek férfi-szabók és cipő-mesterek, ugy bélés-árúk mint varó czikkekbekben ezáltal ön szives figyelmet irántunk ki ne kerülését kérjük.« stb.

E. testvérek.

*

— Szerelmes levél. —

Tisztelt Pista úr!

Óh de reszketnek kezeim, íróom e néhány sort, de írnom kel, hogy szívem nyugallmált legalább egy kicsit megzakatoljam. Tehátt maga elment Adára? szép! és engöm itt hagyott a nélkül hogy bár azt mondta volna befelegzett. Itt hagyott a fa képnél. Jól van jól majd eszébe jutok még. De mijen szépen beszélék én magáhol, pedig maga nem érdemes attóll mert maga már engöm talán nem is szerett, hát csakis leginkabb azért mondom ezt, mert már azt halotam, hogy van valaki más lány akit szeret, de akor maga nem is sokat számít már e nagy világba, mert én már ki is türültem az állók sorsából. Ugye mind elfelejtette, mikor ott spacioltunk a halasi utczába, hát azt monta neköm hogy elvesz. He ugye nem teczik, amit írok, dudom nem motogatya senki embér fájának e levelem, mert megtugya az egész világ.

Na majd lesz még az bekásra dér, még mégérem azon időt, hogy maga sirva spacirol a kapum előtt hanem hagy tugya meg a világ hogy maga is tudgya a füllentést. Ténnap beszéltem avval a lipántos angyával, de bár soha se láttam volna meg, mert az is tud nagyon füllentenyi. Hej szeginy fejem de zug bűg a sok féle beszélytől, csakugyan tapintgatam hol is a fejem. Hanem csak feleslegeségyén maga, majd én is tanálok valami csudát akinek én is ugy füllenték, mint maga nekém van most itt egy szép képű botosleginy, különb leginy mint más, mert bár ne.n beszélyget csak mosojgós szemjéi azt sugják nekem, szeretlek barnás szőlőkés gesztes babám, mint a hogy is no, mint a galambb a tiszta buzzátt.

Hanem pistikám maga éllopot egy keszkenyömet, mert ha nem agya meg bánya érti meg a lásziasomrul is egy két nem zöd gyöngyött, meg a láda fiából a pitykés prűszlikomrul a lánczos kapcsot, aztán a sárpa papucsom pártját sehunse tanálok, mert nyilván az is magánál van azt nem is ojan nagyon sajnálom maragyon magánál és viselje egésségel ojjanval, mint a mijennel majd én a kontyot viselem.

Hát mit is irjak még, csak azt hogy máskor ne füllencsen és ha engem elfeleljt, hát bomoljon meg a dolga.

E levejem jusson egésségben B. Pista kezibe és mások is olvashattják

tisztesiggel írta

Egy j...i lány.

Faraday. A legerősebb induciós folyamattal sem bírónk az ípsét fölrázni. Azt csak az enyhe tavaszi sugár fogja fölébreszteni. —

Hmmts. Még megérjük, hogy önyilkossági czélből revolvért ép ugy fognak észlelfizetésre adni, mint varrógépet. — Kb grf. A java már megjelent a tavalyi naptárunkban. De azért azok, amelyeket az idei »Drukke«-ba szánt, diszére fognak szolgálni e naptárunknak, mely rajzok és közlemények dolgában Mokány Bertalan ur szerkesztési tálen-tomat új fényben fogja ragyogtatni. — Impostor. Sok sikerült van benne, de egy ideig armisticiumot ígértünk. — Ifj. B. A. Az egyiket fölhasználnuk. Gyűjtsön és írjon. — »Vsrhly Kzlny.« A »Titilla« névvel jegyzett czikkorozat előttünk teljesen ismeretlen. Nem is igen látszanak igazolni a gyanut. — »Alapvizsgán.« De olyat még Dákó Pista se mondána. Azt Verböczy volt IV. Béla névtelen írója. — »Papuramorgó.« Jól morog, esakhogy Magyarország, valamint ezer Istóczy sem fogja bele hezelni az igazi antisemitizmusba, ép oly kedvezőtlen földje a papellenes mozgalomnak is. Egy kicsit ha megmorogja néha a »B. J.« (L. m. heti számunkat.) Egészben véve a magyar papságot, melynek legnagyobb része jó hazafias, ép oly háladatlan mint igazságtalan dolog volna vádolgatni. Ipolyi, Haynald, Schlauch, Kruesz díszei a nemzetnek; a kisebb kath. papságban is számos jelesét becsüljük az országnak. Mire való a hecz? Nálunk, hála Istennek, nincsen kulturkampf! — Ingás. Más alakban megtalálja. Megelőzték. — Grmb. Hatalmas példányokban bővelkedik. Közöljük. — P. D. Jött, láttuk, győzött. Már ön alatt is van. A másik meg kés alatt. — K. Ó. Sorainak megörültünk, ugy magunkért, mint önért. Ébren vagyunk. — F. D. Legott bekebleztük. — »Fkk no 13.« Az a »Vlksbltt« ez egyszer tisztességesen viselkedett s nem közlött semmi akasztási borzalmakat. Becsüljük meg a javulását. — »Próba.« A M.-program beválik; a »Drukke« naptárunkban fog megjelenni. — G. Zs. Jeles termék. Ezt is a »Drukke« naptárunkba csusztattuk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.